

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim zwolnienie z podatku od wartości dodanej (VAT) nie ma zastosowania do świadczeń wykonywanych przez podatnika, które obejmują dostawę produktu ubezpieczeniowego na rzecz zakładu ubezpieczeń, a tytułem pomocniczym wykonywanie czynności pośrednictwa w odniesieniu do tego produktu na rachunek tego zakładu, a także zarządzanie zawartymi umowami ubezpieczenia, w przypadku gdyby sąd odsyłający uznał te świadczenia za jedno świadczenie w kontekście VAT.

(¹) Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Cluj (Rumunia) w dniu 11 lutego 2021 r. – NSV, NM / BT

(Sprawa C-87/21)

(2021/C 206/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: NSV, NM

Druga strona postępowania: BT

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2, art. 5 [i] art. 4 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG (¹) należy interpretować w ten sposób, że nie jest wyłączony spod kontroli warunek dotyczący ryzyka kursowego, transponujący do umowy o charakterze odpłatnym, opartej na stosunku sił, zasadę wyrażoną w normie względnie obowiązującej, mającą zastosowanie do umowy o charakterze nieodpłatnym, która to norma ma na celu zapewnienie stronom umowy równych warunków i która nie była przedmiotem oceny ustawodawcy mającej na celu ustanowienie rozsądnej równowagi między interesami przedsiębiorcy a interesami konsumenta, w przypadku gdy transpozycji tej dokonał przedsiębiorca, nie udzielając konsumentowi na etapie poprzedzającym zawarcie umowy informacji, doradztwa i ostrzeżeń dotyczących szczególnych cech produktu bankowego w odniesieniu do waluty kredytu, tak aby konsument mógł zrozumieć konsekwencje ekonomiczne podjętego zobowiązania?
- 2) Czy dyrektywę 93/13/EWG należy interpretować w ten sposób, że wyłączenie spod kontroli nie jest uzasadnione, jeżeli istnieją dowody wskazujące na to, że przedsiębiorca wprowadził ów warunek w złej wierze, wiedząc, iż zastosowanie zasady wyrażonej w normie względnie obowiązującej może doprowadzić do znaczącej nierównowagi praw i obowiązków stron ze szkodą dla konsumenta?

(¹) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (Węgry) w dniu 3 marca 2021 r. – BE / Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Sprawa C-132/21)

(2021/C 206/17)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék